

ISTRAŽIVANJE I UREĐIVANJE ARHIVA TOMISLAVA JANKA ŠAGI-BUNIĆA U AKAD. GODINI 2015./2016.

Marinela MIŠIĆ

65. Bataljuna ZNG, 10 310 Ivanić-Grad
nelamisc7@hotmail.com

Akademске године 2015./2016., другу годину заредом, у Архиву Томислава Јанка Шаги-Бунића одвијао се рад у облику семинара. Студенти су били у могућности одабрати семинар код др. sc. Андреје Филић, *Истраживање и уређивање архива Томислава Јанка Шаги-Бунића* или код др. sc. Анте Баришића, *Е-архив Томислава Јанка Шаги-Бунића*. Те су семинаре похађали слjedeћи студенти: Тони Авјани, Златко Ћорић, Ивана Филиповић, Катарина Грбавач, Мартин Гргат, Јозо Хркаћ, Марија Хубак, Никола Јуришић, Роберт Кавелј, Марина Мишић, Мирко Мишковић, Антонио Муса, Нико Петковић, Стипе Ротим, Томислав Шимуновић, Томислав Трандлер, Лудија Трпитец и Андријана Векић. Будући да је студента било осамнаест, подијелени су у двије групе. Семинар се одвијао петком од 14:00 до 18:00 сати у Архиву који је смјештен у самостану св. Михаела у загребачкој Дубрави.

На првом сусрету професори су нас упознали с Архивом, начином рада те укратко са животом и дјеловањем Томислава Јанка Шаги-Бунића. Тако смо стекли први дојам о раду у Архиву те о особи једнога од највећих хрватских теолога XX. столјећа. Након тога су услједили редовити сусрети. Уз искуство студената који су и прошле године радили у Архиву те уз заинтересаност нових студената, започели смо рад који је изискивао труд и концентрацију.

Тјeком двију семестара прегледали смо и детаљно уредили градиво везано уз седамнаест тема, односно подручја, која су тјeком прве фазе сређивања Архива била тек угрубо разврстана: Католички богословни факултет Свеучилишта у Загребу, особе, Други ватикански концил, редовништво, екуменизам, хомилије (њих 586), Теолошко друштво Кршћанска садашњост, Црква и друштво, разна теолошка грађа, грађа о Домовинском рату, Бискупска конференција

Jugoslavije / Hrvatska biskupska konferencija, Međunarodna teološka komisija, Tribina Koncilska misao, Katehetska ljetna škola, Teološko-pastoralni tjedan te časopisi.

Građu unutar određenog područja razvrstali smo u manje podskupine te je pohranili u fascikle. Da bi se to moglo ostvariti, trebalo je dobro pregledati svaki papir. Pojedine tekstove stavili smo u papirnate košuljice te na svakoj zapisali datum i naslov. Datum, glavni naslov i podnaslove s pripadajućim sadržajem zabilježili smo i na svakom fasciklu. Takav je način rada zahtijevao međusobnu komunikaciju pa smo nerijetko radili u paru, zbog lakšeg snalaženja, ali smo i svi u grupi morali razmjenjivati informacije kako bismo izbjegli moguće teškoće i pogreške. Međusobna komunikacija, ugodna atmosfera i zajednički rad rezultirali su sklapanjem novih prijateljstava te povezanošću. U takvom rad mi studenti mogli smo bolje upoznati jedni druge, ali i profesore, što je ostalo u lijepom sjećanju svakom od nas. Ni dobne razlike ni različitost naših poziva ni mjesta odakle potječemo nisu priječile zajedništvo. Naše se zajedništvo, osim zajedničkim radom, produbljivalo i tijekom pauze uz kavu i razgovor. Sve je to omogućilo još veće povezivanje. Ta se povezanost uvidjela i na izletu. Zahvaljujući ocima kapucinima i vodstvu Katoličkoga bogoslovnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu bilo nam omogućeno otići na izlet u Gospino svetište u Krasno te u Nacionalni park Sjeverni Velebit, na Zavižan. Izlet u prirodu 4. lipnja 2016. bio nam je dobrodošao pred ispitne rokove. Uz razgovor, smijeh i pjesmu, divno smo proveli taj dan. Odlaskom na izlet, završen je seminar za tu akademsku godinu.

U Arhivu smo istraživali i uređivali, ali je trebalo obratiti pozornost i na digitalizaciju. Stoga je svatko od nas dobio zadatak prepisati jedno ili više godišta korespondencije između Tomislava Janka Šagi-Bunića i Hadrijana Boraka. Čitajući i prepisujući ta pisma, još bolje smo upoznali Šagi-Bunićevu osobnost te uvidjeli mnoge strane njihova dragocjenoga i dubokoga dugogodišnjeg prijateljstva. I sami smo se obogatili razmišljanjima dvojice subraće koja su oni razmjenjivali tijekom više od pedeset godina, a Šagi-Bunić nam je na neki način postao još bliži. Pisma su većinom napisana na hrvatskom, ali i na talijanskom, latinskom i grčkom jeziku. Prepisivanjem korespondencije dali smo početni doprinos digitalizaciji mnoštva građe pohranjene u Arhivu.

Na koncu istaknimo još neke osobite dojmove tijekom uređivanja Arhiva. Naše je zanimanje nadasve pobudila građa vezana uz Šagi-Bunićeve homilije i uz Drugi vatikanski koncil. Čitajući homilije, uočili smo kako Šagi-Bunić nastoji svakome prenijeti teološke misli te koliko je njegovo teološko znanje zapravo opsežno. To smo prepoznali i sređujući građu vezanu uz Drugi vati-

kanski koncil. Kroz taj smo rad postali svjesni koliko je Šagi-Bunić pridonio Koncilu te koliko je, kao osobni teolog zagrebačkog nadbiskupa Franje Šepera, istraživao, razmišljao i pisao. Time smo se približili i samom Koncilu, upoznavajući se s njegovim pripremnim fazama, raspravama, načinom na koji su nastajali pojedini dokumenti, ali i s brojnim napetostima i zbližavanjima.

Sve nam je to pomoglo steći potpuniju sliku o Šagi-Buniću. Po završetku seminara uvidjeli smo koliko je bio opsežan njegov rad, koliko je snažna bila njegova neumornost te koliko je veliko bilo njegovo poznavanje, usuđujemo se reći, svih područja teologije. No jednako smo tako shvatili da će u uređivanje, istraživanje i digitalizaciju Arhiva trebati uložiti još mnogo vremena i truda kako bi se omogućilo da rad toga neumornog i iskrenog tražitelja Istine postane u cijelosti poznat hrvatskoj teološkoj, ali i sveukupnoj društvenoj javnosti.